सुक्षेम *n.* Friede, Sicherheit.

सुख bequem, leicht, *im Rigveda nur Beiwort des Wagens, oft Superl.* **सुखतम**; *sp. überh.* angenehm, behaglich, leicht zu (*Loc.*). *n.* Behagen, Lust, Glück; *auch impers.* leicht zu (*Inf.*) *u.* = **सुख** (°—) *u.* **सुखेन** *adv.* behaglich, angenehm, bequem, ohne Mühe. *Abstr.* **सुखता** *f.*, °**त्व** *n.*

सुखग्राह्य leicht zu fassen (*auch übertr.*).

सुखघात्य leicht zu töten.

सुखद् Lust gewährend.

सुखदुःख *n. Sgl.* Freude und Leid.

सुखप्रतिबन्धिता *f.* Feindschaft gegen das Glück.

सुखप्रत्यर्थिता *f. dass.*

1. **सुखप्रसव** *m.* glückliche Niederkunft.

2. **सुखप्रसवा** *f.* glücklich gebärend.*

सुखमार्जन *n.* ein glückliches Bad.*

सुखय्, °**यति** erfreuen, beglücken; *p.p.* **सुखित** froh, glücklich.

सुखयितर् (*u.* °**तृक***) erfreuend, beglückend.

सुखवास *m.* glücklicher Aufenthalt.

सुखशयित angenehm ruhend.

सुखशयित *n.* angenehme Ruhe; °**प्रच्छक**, *f.* °**प्रच्छिका** sich danach erkundigend.*

सुखशय्या *f.* bequemes Lager *o.* Liegen.

सुखश्रव *u.* °**श्रव्य** lieblich zu hören.

सुखसंस्थ sich behaglich fühlend.

सुखसाध्य leicht zu bezwingen *o.* zu erlangen.

सुखसुप्त süfs schlafend.

सुखसुप्ति *f.* ein süfser Schlaf.

***सुखसुप्तिका** *f. dass.*; °**प्रश्न** *m.* die Erkundigung danach.*

सुखस्थ = **सुखसंस्थ**.

सुखस्पर्श lieblich anzufühlen (*Abstr.* °**ता** *f.**).

सुखाभ्युदयिक Glück bringend.

सुखाय्, °**यते** Lust emfinden, glücklich sein; behaglich *o.* angenehm sein, gut bekommen.

सुखाय *m.* Annehmlichkeit, Behagen; °**र्थिन्** danach strebend.

सुखालोक lieblich anzuschauen.

सुखावह Glück bringend, erfreulich.

सुखासीन behaglich *o.* gemütlich dasitzend

सुखित *s.* **सुखय्**.

सुखिता *f.*, °**त्व** *n. Abstr. z. folg.*

सुखिन् behaglich, gedeihlich, froh, glücklich.

सुखोदय Glück im Gefolge habend *o.* verheifsend.

सुखोदर्क *dass.*

सुखोपविष्ट = **सुखासीन**.

सुखोषित gut gewohnt *o.* genächtigt habend.

सुग wegsam, zugänglich. *n.* Wegsamkeit, guter Pfad.

सुगत gut gehend *o.* dem es gut gegangen ist. *m.* ein Buddha *o.* Buddhist.

सुगति *f.* Wohlfahrt, Glück.

1. **सुगन्ध** *m.* Wohlgeruch (*auch concr.*).

2. **सुगन्ध** wohlriechend.

सुगन्धि *u.* **सुगन्धि** *dass.*

सुगन्धिक *u.* **सुगन्धिन्** *dass.*

सुगम leicht gangbar *o.* zugänglich.

सुगव *m.* ein guter Stier.

सुगव gute Rinder habend.

सुगव्य *n.* Reichtum an Rindern.

सुगातु *m.* Wohlergehen.

सुगात्र, *f.* **ई** schöngliederig.

सुगीत *n.* ein schöner Gesang.

सुगीति *f. N. eines Metrums.*

सुगु *Adj.* gute Rinder habend.

सुगुण tugendhaft.

सुगुणिन् vorzüglich.

सुगुप्त wohl bewacht *o.* versteckt; *n. adv.*

सुगृहीत festgehalten; (gut aufgenommen, geehrt*).

1. **सुगोपा** *m.* ein guter Hüter.

2. **सुगोपा** wohlbehütet.

सुगम्य fortschreitend, zunehmend.

सुग्रह leicht zu erlangen.

सुग्रीव *m.*, **ई** *f. myth. Manns- u. Frauenn.*

सुघोर sehr schaurig *o.* grausig.

सुघोष laut- *o.* wohltönend.

सुघ्न *m.* leichtes Erschlagen.

सुचक्र schönräderig; *m.* ein sch. Wagen.

सुचंचस् scharfsichtig.

सुचक्षुस् *dass.*, schönäugig.

1. **सुचरित** gut gethan; *n.* guter Wandel, gutes Werk, Tugend.

2. **सुचरित** von gutem Wandel, gesittet, tugendhaft.